

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
Aleksander Marek Skorupa

Wrocław, dnia 25 października 2013 r.

NK-KE.431.8.2013.MK

Pan
Robert Relich
Burmistrz Nowogrodźca

Wystąpienie pokontrolne

W dniu 15 lipca 2013 r. na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 ze zm.) i art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) w zw. z art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 672 ze zm.) oraz imiennych upoważnień Wojewody Dolnośląskiego z dnia 10 lipca 2013 r. o sygn. NK-KE.0030.13.2013.MK i NK-KE.0030.14.2013.MK, zespół kontrolny w składzie: Pani Magdalena Kremienowska – starszy inspektor wojewódzki, przewodnicząca zespołu oraz Pani Magdalena Janiszewska – inspektor wojewódzki, członek zespołu z Wydziału Nadzoru i Kontroli, Oddziału Kontroli i Egzekucji Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, przeprowadził czynności kontrolne w Urzędzie Miejskim w Nowogrodźcu z siedzibą Rynek 1, 59-730 Nowogrodziec, zwanego w dalszej części *Urzędem*, której tematyką była realizacja zadań z zakresu administracji rządowej polegających na wydawaniu, odmowie wydania, zmianie lub cofnięciu zezwoleń w zakresie ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2012 r., poz. 391 ze zm.) – zwaną dalej ustawą u.c.p.g. oraz w zakresie ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) – zwaną dalej ustawą z.z.w.z.o.ś.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o zatwierdzony w dniu 28 czerwca 2013 r. przez Wojewodę Dolnośląskiego plan kontroli na II półroczu 2013 r.

Przedmiotem kontroli było wydawanie, odmowa wydania, zmiana lub cofnięcie zezwoleń na: opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, ochronę przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części, prowadzenie zbiorowego

zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków w okresie od 1 stycznia 2007 r. do dnia kontroli.

Kierownikiem jednostki jest Pan Robert Relich, który objął to stanowisko po wygraniu w wyborach, które odbyły się 21 listopada 2010 r. oraz po złożeniu ślubowania w dniu 14 grudnia 2010 r. W poprzedniej kadencji Burmistrzem również był Pan Robert Relich.

Pismem z dnia 23 września 2013 r. przekazano kierownikowi jednostki kontrolowanej projekt wystąpienia pokontrolnego, który doręczono w dniu 25 września 2013 r. W dniu 7 października 2013 r. Zastępca Burmistrza Nowogrodźca wniósł zastrzeżenia do ustaleń zawartych w projekcie wystąpienia pokontrolnego. Przedmiotowe zastrzeżenia wniesiono w terminie na zgłoszenie zastrzeżeń, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ww. ustawy o kontroli w administracji rządowej. W wyniku przeprowadzonej analizy, kierownik komórki do spraw kontroli (tj. Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli) Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu uwzględnił w części złożone zastrzeżenia.

W związku z powyższym przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne zgodnie z dyspozycją art. 47 ww. ustawy o kontroli w administracji rządowej.

Prowadzenie postępowań w zakresie wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy u.c.p.g. należy do obowiązków pracownika zajmującego stanowisko referenta ds. komunalnych w Wydziale Komunalnym, zgodnie z podpisanym w dniu 7 lipca 2011 r. zakresem czynności. Przedmiotowe zadanie do dnia 6 lipca 2011 r. wykonywane było przez pracownika zajmującego stanowisko podinspektora ds. ochrony środowiska w Wydziale Inwestycji i Infrastruktury, zgodnie z podpisanym w dniu 6 września 2007 r. zakresem czynności.

Pracownikiem odpowiedzialnym za przeprowadzenie postępowania (decyzja WII.OS.7614/129/10) w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków był podinspektor ds. ochrony środowiska w Wydziale Inwestycji i Infrastruktury [Dowód: akta kontroli str. 92].

Wykonywane zadania w kontrolowanym zakresie przez organ udzielający zezwoleń – Burmistrza Nowogrodźca oceniam negatywnie.

Powyższą ocenę dokonano w oparciu o poniżej przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz w oparciu o wyjaśnienia Burmistrza Nowogrodźca złożone przed sporządzeniem projektu wystąpienia pokontrolnego pismem Nr WK.6232.1.39.2013 z dnia 9 sierpnia 2013 r. (data wpływu do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu dzień: 30 sierpnia 2013 r.).

[Dowód: akta kontroli str. 85-100].

W powyższym zakresie ustalono następujący stan faktyczny i prawny:

Kontrola wykazała, iż Burmistrz Nowogrodźca prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych zezwoleń, o której mowa w art. 7 ust. 6b u.c.p.g. oraz w art. 18b ust. 4 ustawy z.z.w.z.o.ś. [Dowód: akta kontroli str.12-15].

Jednakże przeprowadzone w siedzibie *Urzędu* czynności kontrolne wykazały, iż na stronie Biuletynu Informacji Publicznej *Urzędu* oraz oficjalnej stronie *Urzędu* nie udostępniono wzoru wniosku o udzielenie zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o jakim mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2-4 u.c.p.g.

W toku czynności kontrolnych jednostka kontrolowana zamieściła na następującej stronie *Urzędu* <http://nowogrodzic.pbox.pl/pl/article/107> oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Nowogrodźcu jedynie wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy u.c.p.g., tj. w przedmiocie opróżniania zbiorników bezopływowych i transportu nieczystości ciekłych. Z tym, że na stronie oficjalnej *Urzędu* (<http://nowogrodzic.pbox.pl/pl/article/107>), w zakładce formularze do pobrania udostępniono również wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3-4 ustawy u.c.p.g., tj. w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części.

Powyższe potwierdza zawartość ww. strony internetowej *Urzędu* oraz strony Biuletynu Informacji Publicznej *Urzędu*.

Z uwagi na powyższe nie można w pełni potwierdzić następujących informacji udzielonych przez Burmistrza Nowogrodźca w wyjaśnieniach, mianowicie tego, iż cyt. „wzór wniosku, o jakim mowa w art. 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Nowogrodźcu w zakładce ogłoszenia oraz na stronie Gminy Nowogrodzic www.nowogrodzic.pl w zakładce ochrona środowiska oraz druki do pobrania”, bowiem na stronie Biuletynu Informacji Publicznej *Urzędu* umieszczono jedynie wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych [Dowód: akta kontroli str. 92].

Pismem z dnia 5 lipca 2013 r. Burmistrz Nowogrodźca poinformował Wojewodę Dolnośląskiego, iż w okresie objętym kontrolą udzielił pięć zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz dwa zezwolenia w przedmiocie prowadzenia zbiorowego zapotrzebowania w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Z informacji wynika, iż w okresie objętym kontrolą organ kontrolowany nie wydał zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla zwierząt, a także spalarni lub grzebowisk zwłok zwierzęcych i ich części oraz nie cofnął wydanych zezwoleń, nie wydał również żadnych decyzji, w których odmówił udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie, w jakim mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2-4 ustawy u.c.p.g. oraz w art. 16 ust. 1 ustawy z.z.w.z.o.ś. [Dowód: akta kontroli str. 8-11].

W trakcie wykonywania czynności kontrolnych w siedzibie organu kontrolowanego potwierdzono większość z ww. informacji, oprócz informacji o wydaniu w okresie objętym kontrolą dwóch decyzji w przedmiocie prowadzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Czynności kontrolne wykazały, iż w przedmiotowym zakresie wydano jedną, a nie dwie decyzje, co potwierdza ewidencja udzielonych zezwoleń. [Dowód: ewidencja udzielonych zezwoleń, dowód akta kontroli: str.12-15]

Analiza ewidencji udzielonych i cofniętych zezwoleń wykazała, iż w dniu 24 kwietnia 2007 r. organ wydał decyzje (RN.OS.7610/5/2007) na cyt. „usuwanie i unieszkodliwianie odpadów stałych i płynnych”. Z tym, że powyższa decyzja, w tym dokumentacja sprawy, nie zostały udostępnione w toku wykonywania czynności kontrolnych w siedzibie *Urzędu Miejskiego w Nowogrodźcu*. Przedmiotowa decyzja została dołączona do ww. wyjaśnień Burmistrza Nowogrodźca (tj. pisma z dnia 9 sierpnia 2013 r., WK.6232.1.39.2013). [Dowód: akta kontroli str. 95-97]. W związku z czym postępowanie poprzedzające jej wydanie nie zostało skontrolowane.

Szczegółowe wymagania, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zostały określone w Uchwale nr XXII/160/12 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie określenia wymagań dla przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. Urz. Woj. Dolno. poz. 2383), zmienionej Rozstrzygnięciem Nadzorczym Wojewody Dolnośląskiego z dnia 3 lipca 2012 r. (NK-N4.4131.606.2012.MG), którym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność w części ww. uchwały. Poprzednio obowiązywała uchwała nr XLIX/345/09 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 17 września 2009 r. w sprawie określenia wymagań dla przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia lub zmianę posiadanego zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. Urz. Woj. Dolno. Nr 193, poz. 3381) oraz Zarządzenie nr 29/2007 Burmistrza Nowogrodźca z dnia 19 marca 2007 r. sprawie określenia wymagań dla przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia lub zmianę posiadanego zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Powyższe zarządzenie nie zostało ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego [Dowód: akta kontroli str.10-11].

Niemniej jednak na terenie Miasta i Gminy Nowogrodziec nie obowiązuje żaden akt, w którym określono wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy u.c.p.g. (tj. w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części), mimo iż na mocy art. 7 ust. 3 ustawy u.c.p.g. rada gminy została upoważniona do określenia ww. wymagań również w przypadku tych zezwoleń. W poprzednim stanie prawnym (przed dniem 1 sierpnia 2009 r.) to wójt/burmistrz/prezydent posiadał kompetencje do określenia i podania do publicznej wiadomości wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie przedmiotowych zezwoleń. Należy dodać, że ww. upoważnienie zarówno rady gminy, jak i do dnia 1 sierpnia 2009 r. wójta/ burmistrza/ prezydenta miasta odpowiednio ma/miało charakter obligatoryjny. Podkreślenia wymaga, że określone przez radę wymagania, jakie powinien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o wydanie zezwolenia, składają się na normatywną podstawę orzekania w sprawie indywidualnej z zakresu administracji publicznej, tj. w przedmiocie udzielenia zezwolenia (*vide* Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 września 2010 r., sygn. II/SA/Go 535/10).

W kontrolowanym okresie, z upoważnienia Burmistrza Nowogrodźca, Naczelnik ówczesnego Wydziału Inwestycji i Infrastruktury oraz obecnego Wydziału Komunalnego *Urzędu* wydał cztery zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (1.WII.OS.7630-1/2009, 2. WII.OS.7610/6/2010, 3. WII.OS.7610/23/2008, 4. WK.6220.18.2011.OS) oraz jedną decyzję w przedmiocie prowadzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (WII.OS.7614/129/10) [dowód: akta kontroli str. 17-19,28-30, 43-45,55-57,71-74]. Z przedstawionych upoważnień wynika, iż Naczelnik Wydziału Inwestycji i Infrastruktury/Komunalnego posiadał stosowne umocowanie do wydawania w imieniu Burmistrza Nowogrodźca decyzji w ww. sprawach. Poza tym z upoważnienia Burmistrza Nowogrodźca jedną decyzję na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych wydał Zastępca Burmistrza

(1.WII.OS.7610.13/2010) [Dowód: akta kontroli str. 33-35], który również posiadał stosowne upoważnienie [dowód: akta kontroli str. 98].

Ponadto w wyniku kontroli ustalono, iż w jednym przypadku, w dniu wykonywania czynności kontrolnych w siedzibie podmiotu kontrolowanego przed Burmistrzem Nowogrodźca toczyło się postępowanie o wydanie decyzji w przedmiocie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (sprawa prowadzona pod sygn. WK.6233.5.2013). W powyższej sprawie ustalono, iż strona w drodze postanowienia z dnia 28 czerwca 2013 r. została zawiadomiona na podstawie art. 36 k.p.a. o niezłaźwieniu sprawy w terminie oraz o przyczynach zwłoki i o nowym terminie złaźwienia sprawy (tj. dniu 28 sierpnia 2013 r.) [dowód: akta kontroli str. 66-70].

Niemniej jednak kontrola wykazała nieprawidłowość w zakresie wystosowanego do strony pisma z dnia 14 czerwca 2013 r., które oprócz wezwania o uzupełnienie braków formalnych wniosku stanowiło również prośbę o przedłożenie dokumentów poświadczających, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa oraz dowodu potwierdzającego uiszczenie opłaty skarbowej. [dowód: akta kontroli str. 67-68]. Przedmiotowa nieprawidłowość polegała na nieprawidłowym zastosowaniu przepisu art. 8a ustawy u.c.p.g., mimo że w przypadku braków formalnych podaje się tryb, o jakim mowa w art. 64 § 2 k.p.a., zgodnie z którym braki formalne usuwa się w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania. Ponadto w pouczeniu ww. pisma wskazano, iż nieuzupełnienie w terminie 21 dni od dnia otrzymania pisma wskazanych w nim braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania, mimo że w przypadku nieuzupełnienia przez stronę dokumentacji potwierdzającej spełnianie przez przedsiębiorcę warunków określonych w przepisach prawa nie ma możliwości pozostawienia podania bez rozpoznania. Ponadto należy zauważyć, iż działania, jakie powinien podjąć organ w przypadku braku wniesienia opłaty skarbowej wynikają z dyspozycji art. 261 § 1 i 2 k.p.a., zgodnie z którą *jeżeli strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie wyznaczy jej termin do wniesienia tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż czternaście dni. Jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana.*

Nawiązując do powyższego należy wyjaśnić, iż brak formalny złożonego podania, którego elementy w przedmiotowym przypadku wynikają z art. 8 ust. 1 u.c.p.g., stanowi formalnoprawną przeszkodę do wszczęcia postępowania administracyjnego na żądanie strony (*vide* Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. II SA/Sz 807/11), natomiast stwierdzenie braku dokumentacji, o jakiej mowa w art. 8a ust. 1 u.c.p.g. nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania administracyjnego, bowiem powyższa dokumentacja stanowi materiał dowodowy, którego zebranie i rozpatrzenie należy do obowiązku organu w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, wszczętego na podstawie kompletnego wniosku. Nie daje więc organowi podstaw do pozostawienia podania bez rozpoznania. W związku z powyższym podkreślenia wymaga, iż organ wzywając wnioskodawcę zarówno o uzupełnienie braków formalnych złożonego wniosku, jak i o uzupełnienia dokumentacji powinien pouczyć wnioskodawcę o skutkach nieuzupełnienia ww. elementów, dokonując ww. rozróżnienia.

Przyczyną powstania powyższej nieprawidłowości była błędna interpretacja przepisów.

Ponadto kontrola wykazała, iż w jednym przypadku (WII.OS.7610/23/2008) w dokumentacji sprawy znajdowało się pismo strony postępowania zakończonym wydaniem decyzji w przedmiocie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości

ciekłych, w którym przedsiębiorca poinformował jedynie o zmianie nazwy spółki, nie wniósł natomiast o zmianę wydanej decyzji w zakresie zgłoszonej zmiany. W sprawie ustalono, iż organ nie wszczął z urzędu postępowania w związku ze zgłoszoną zmianą. Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu kontrolującego, stosownym byłoby na podstawie art. 155 k.p.a. wszcząć z urzędu postępowanie w przedmiocie zmiany decyzji pierwotnej w zakresie zgłoszonej przez przedsiębiorcę zmiany. [Dowód: akta kontroli str. 16].

W wyniku kontroli ustalono, iż we wszystkich sprawach zakończonych decyzją dotyczącą wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych znajdowały się potwierdzenia uiszczenia na rzecz Urzędu Miejskiego w Nowogrodźcu opłaty skarbowej w wysokości adekwatnej do rodzaju wnioskowanej działalności, stosownie do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od wydania zezwolenia wynikającego z art. 1 ust. 1 lit.c ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1282 ze zm.).

Niemniej jednak w przypadku sprawy o sygn. WII.OS.7614/129/10 w dokumentacji wydanego zezwolenia w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków nie znajdowało się potwierdzenie uiszczenia przez wnioskodawcę opłaty skarbowej w wysokości 616 zł, o której mowa w części III ust. 44 *Wykazu Przedmiotów Opłaty Skarbowej, Stawki tej Opłaty oraz Zwolnień*, stanowiącego załącznik do ww. ustawy o opłacie skarbowej, z którego wynika, iż zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej innej niż wskazana w wykazie podlega opłacie skarbowej w wysokości 616 zł. Ponadto w przypadku sprawy prowadzonej pod sygnaturą WK.6220.18.2011.OS w aktach sprawy nie znajdowało się potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej od złożenia pełnomocnictwa, mimo że zgodnie z częścią IV załącznika do ww. ustawy o opłacie skarbowej dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpis, wypis lub kopia - od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury) podlega opłacie skarbowej w wysokości 17 zł.

Ponadto stwierdzono, iż w czterech przypadkach (1.WII.OS.7610/13/2010, 2.WK.6220.18.2011.OS, 3. WII.OS.7610/6/2010, 4. WII.OS.7610/23/2008) wnioskodawcy uiszcili opłatę skarbową w terminie, czyli najpóźniej w dniu złożenia wniosku o wydanie zezwolenia. Przy tym w przypadku sprawy WII.OS.7630/1/2009 ustalono, że wnioskodawca został w niewłaściwym trybie, tj. na podstawie art. 64 § 2 k.p.a., wezwany do uiszczenia opłaty skarbowej [dowód: akta kontroli str. 31]. Podkreślenia wymaga, iż art. 64 § 2 k.p.a. ma wyłącznie zastosowanie do wyzwania o uzupełnienie braków formalnych podania, a nie do uiszczenia należności tytułem opłat i kosztów postępowania, w przypadku których, zastosowanie ma art. 261 § 1 k.p.a. Przy tym w wyjaśnieniach Burmistrz Nowogrodźca wskazał, iż cyt. „*w sprawie nieuiszczonych (...) opłat skarbowych zostaną podjęte działania mające na celu uiszczenie (...) opłat za zasadach określonych w ordynacji podatkowej*”. [dowód: akta kontroli str. 85]. Ponadto w wyjaśnieniach wskazano, iż „*skorzystano również z zapisu art. 261 § 4 (...) Kpa – Organ powinien jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia należności: jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy społeczne lub względ na ważny interes stron*”, nie wyjaśniając jednak z jakich powodów organ uznał, iż za niezwłocznym załatwieniem przedmiotowych spraw przemawiały ww. względy. Jednocześnie podkreślić należy, iż *zastosowanie art. 261 § 4 nie oznacza jednak zwolnienia strony od obowiązku uiszczenia należności, jedynie odsuwa ten obowiązek w czasie (vide wyrok NSA z dnia 17 grudnia 2009 r., sygn. I OSK 315/09)*. Przy czym, mając na uwadze wezwania z dnia 28 sierpnia 2013 r. (przesłane do DUW za pomocą telefaksu w dniu 10 września 2013 r.), jakie organ wystosował do przedsiębiorców, którzy nie uiszcili ww. opłat skarbowych, należy zauważyć, iż organ podjął działania naprawcze w powyższej kwestii. [dowód: akta kontroli str. 101-102].

Kontrola wykazała, iż na wszystkich wydanych decyzjach nie zamieszczono adnotacji o wniesieniu opłaty skarbowej. Natomiast w myśl § 4 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 187, poz. 1330) *wydając wnioskodawcy lub dokonującemu zgłoszenia dokument potwierdzający dokonanie czynności urzędowej, zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), organ zamieszcza na nim adnotację, potwierdzoną podpisem osoby dokonującej adnotacji, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego, w której określa wysokość uiszczonej opłaty - w przypadku, gdy dokonano zapłaty opłaty skarbowej.* W wyjaśnieniach Burmistrz Nowogrodźca nie wskazał przyczyny zaistnienia ww. uchybienia. [dowód: akta kontroli str. 17-19, 28-30, 33-35, 43-45, 55-57, 71-74].

W przypadku decyzji o sygn. WK.6220.18.2011.OS stwierdzono, iż pismem z dnia 7 grudnia 2011 r. przedsiębiorca zwrócił się z prośbą o uzupełnienie decyzji w zakresie adnotacji skarbowej. W dniu 20 grudnia 2011 r. Burmistrz Nowogrodźca na podstawie art. 111 § 1 k.p.a., wydał postanowienie, w którym uzupełnił treść decyzji o wskazaną adnotację [dowód: akta kontroli str. 53]. Należy zauważyć, iż zgodnie z dyspozycją art. 111 § 1 k.p.a. *strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.* Natomiast w myśl art. 111 § 1a k.p.a. *organ administracji publicznej, który wydał decyzję, może ją uzupełnić lub sprostować z urzędu w zakresie, o którym mowa w § 1.* W związku z powyższym należy stwierdzić, iż w trybie art. 111 k.p.a. nie można uzupełnić decyzji o adnotację skarbową, bowiem ww. prośba strony nie może zostać zakwalifikowana jako jedna z przesłanek, która umożliwia zastosowanie trybu przewidzianego w ww. art. 111 k.p.a. Przyczyną powstania przedmiotowej nieprawidłowości była błędna interpretacja przepisu. Z wyjaśnień złożonych przez Burmistrza, pismem z dnia 9 sierpnia 2013 r. wynika, iż cyt.: *„organ wydający decyzję interpretował art. 111 § 1 Kpa jako poprawną podstawę prawną i uzupełnił decyzję w omawianym zakresie. Możliwość zastosowania tegoż artykułu w tym przypadku, potwierdził Radca Prawny Urzędu”.* [dowód: akta kontroli str. 86]

Kontrola wykazała, iż w dwóch przypadkach przeprowadzonych postępowań zakończonych wydaniem decyzji, organ kontrolowany, wydał zezwolenia na prowadzenie działalności odpowiednio w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych /zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w wyniku nieprawidłowo przeprowadzonego postępowania administracyjnego, tj. wydania decyzji, mimo że przedmiotowe wnioski niezawierały następujących elementów formalnych wynikających z:

1) przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, tj.: wniosek (sprawa WII.OS.7614/129/10) nie zawierał: *informacji o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy dostarczaniu wody oraz odprowadzaniu ścieków oraz projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków* (art. 9 ust. 17 pkt 6 i 9 ustawy z.z.w.z.o.ś.). Przy tym w zakresie sprawy WII.OS.7614/129/10 uwzględniono wniesione zastrzeżenia jedynie w zakresie technologii dot. oczyszczania ścieków, w związku z czym zmieniono ustalenia kontroli w tym zakresie;

2) przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj.: z art. 8 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g., tj. wniosek (sprawa WII.OS.7614/6/2010) nie zawierał *informacji o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem.*[dowód: akta kontroli str. 75-76, 46-52].

W przypadku sprawy WII.OS.7614/129/10 kontrola wykazała, iż przedsiębiorca, jako *projekt regulaminu dostarczania wody i ścieków* dołączył do wniosku Uchwałę Nr XXIV/236/08 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 29 września 2008 r. w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na obszarze gminy Nowogrodziec [dowód: akta kontroli str. 76], mimo że przepis art. 17 pkt 9 ustawy z.z.w.w.o.ś. stwierdza, iż wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków powinien m.in. zawierać *projekt regulaminu dostarczania wody i ścieków*, tj. *projekt regulaminu opracowany przez przedsiębiorcę, o czym przesądza brzmienie przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z.z.w.z.o.ś., zgodnie z którym rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodno – kanalizacyjne uchwała regulamin dostraczania wody i odprowadzania ścieków.*

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż obowiązkiem przedsiębiorcy jest samodzielne opracowanie *projektu regulaminu dostarczania wody i ścieków*, nie zaś przedstawienie regulaminu uchwalonego przez radę gminy.

W piśmie z dnia 2 października 2013 r. Zastępca Burmistrza Nowogrodźca, oprócz wniesienia zastrzeżeń w zakresie stwierdzonego braku formalnego dot. *informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy dostarczaniu wody oraz odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków* (sprawa WII.OS.7614/129/10) wyjaśnił, iż cyt. *”Gmina budowała i przebudowywała ww. urządzenia, stąd też posiadała dokumenty i informacje o stosowanych rozwiązaniach technologicznych”*. Powyższe należy uznać jako przyczynę nie wezwania przedsiębiorcy o *informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy dostarczaniu wody oraz odprowadzaniu ścieków*.

Ponadto w wyniku kontroli w dwóch przypadkach (1.WII.OS.7610/13/2010, 2.WK.6220.18.2011.OS) stwierdzono, iż organ wezwał wnioskodawców o uzupełnienie wniosku o umowę gotowości odbioru nieczystości ciekłych przez konkretnie wskazaną stację zlewną mimo, że przedsiębiorcy udokumentowali gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez inne stacje zlewne, przekładając przy tym stosowne dowody [dowód: akta kontroli str.38,41-42,60,62,65]. Przy tym w jednym przypadku (WK.6220.18.2011.OS) w przedmiotowym wezwaniu organ wskazał, iż z uwagi na cyt. *„art. 8 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy o odpadach nieczystości ciekłe powinny być transportowane do najbliższej położonych miejsc”*. [dowód: akta kontroli str. 60]. Należy stwierdzić, iż przedmiotowe wnioski nie zawierały braków formalnych w postaci braku dokumentu potwierdzającego gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez stacje zlewne. W wyjaśnieniach Burmistrz Nowogrodźca wskazał, iż przyczynę powyższego stanowiła cyt. *„bliskość usytuowania stacji zlewnej na terenie objętym działalnością, na co wskazywał również art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2007 r., Nr 39, poz. 251 ze zm.), który mówił; odpady, które mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu w miejscu ich powstania, powinny być(...). przekazywane do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwione. Zasada określona dyspozycją tego artykułu odnosi się do odpadów stałych nie mniej jednak ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie wyklucza możliwości wskazania przez organ stacji zlewnej, w tym przypadku położonej na terenie objętym działalnością.”* [dowód: akta kontroli str. 88]. Należy zauważyć, iż art. 2 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy o odpadach w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania przedmiotowych decyzji wyłączył stosowanie przepisów przedmiotowej ustawy do *ścieków*, tj. również *nieczystości ciekłych*, które zgodnie z zamieszczoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy u.c.p.g. definicję legalną stanowią *ścieki gromadzone przejściowo w zbiornikach bezodpływowych*. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż ustawa o odpadach nie ma zastosowania do działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych

i transportu nieczystości ciekłych, w tym także ww. przepis art. 9 ust. 2 ustawy o odpadach. Jednocześnie należy wskazać, iż organ nie ma możliwości władczego konkretyzowania stacji zlewnej, do której przedsiębiorca powinien przekazywać przedmiotowe nieczystości. Przepis art. 8 ust. 2a ustawy u.c.p.g. określa jedynie, iż *przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną bez sprecyzowania, jakimi przesłankami należy się kierować przy jej wyborze*. Przepisy ustawy u.c.p.g. nie wprowadzają ograniczeń w zakresie wyboru przez przedsiębiorcę stacji zlewnych. W związku z powyższym należy podkreślić, iż „istnieje w tym zakresie szeroka swoboda z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń wynikających z uchwały rady gminy powziętej zgodnie z art. 7 ust. 3a u.c.p.g.” (K. Kuźma, D. Chojnacki, K. Szymczak, P. Zdrąjkowski: Komentarz do ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. "Dziennik Gazeta Prawna" 2013 r., nr 21, str. C4). Jednocześnie należy zauważyć, że w opisanym wyżej sytuacji zapis w decyzji udzielającej zezwolenie, iż „zrzutu odebranych nieczystości ciekłych (...) należy dokonywać wyłącznie na oczyszczalnię ścieków w Nowogrodzcu przy ul. Strzeleckiej (...)”, której zarządcą jest spółka gminy Nowogrodzic, może być rozpatrywany w kategoriach naruszenia zasady wolnej konkurencji. Warto wskazać na treść wyroku NSA w Warszawie z dnia 21 lutego 2007 r., sygn. akt II GSK 238/06, w którym przywołano decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 listopada 2003 r., gdzie zakazano stosowania praktyk naruszających konkurencję, polegających na zobowiązaniu do składania odpadów na wskazanym przez Gminę (...) składowisku odpadów „*przepis art. 8 ust. 1 ustawy z 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stanowił, że zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Według art. 8 ust. 2 pkt 5 tej ustawy nadużywanie pozycji dominującej polegało między innymi na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, zaś art. 8 ust. 3 tej ustawy stanowił, że czynności prawne będące przejawem nadużywania pozycji dominującej są w całości lub w odpowiedniej części nieważne (...)*” (obecnie powyższe wynika z art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 2 pkt 5 oraz art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.)”.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, iż przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych może wybrać dowolną stację zlewną gotową do odbioru nieczystości ciekłych. W związku z czym wzywanie przedsiębiorcy do uzupełnienia wniosku *o umowę gotowości odbioru nieczystości ciekłych* przez konkretnie wskazaną przez organ prowadzący postępowanie stację zlewną narusza przepis art. 6 ust. 2 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym *właściwy organ nie może żądać ani uzależniać swojej decyzji w sprawie podjęcia, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej przez zainteresowaną osobę od spełnienia przez nią dodatkowych warunków, w szczególności od przedłożenia dokumentów lub ujawnienia danych, nieprzewidzianych przepisami prawa*. Przy tym wolność działalności gospodarczej obejmuje zarówno wolność wyboru rodzaju działalności gospodarczej, jak też wolność decydowania o sposobie wykonywania wybranej sfery tej działalności.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż wyjaśnienia złożone przez Burmistrza Nowogrodzka w powyższej kwestii nie zasługują na uwzględnienie. Przyczyną powstania przedmiotowej nieprawidłowości oprócz błędnej interpretacji przepisów była, jak wynika z wyjaśnień Burmistrza złożonych pismem z dnia 9 sierpnia 2013 r., intencja „*ochrony środowiska naturalnego poprzez zasadę jak najkrótszego transportu*” [dowód: akta kontroli str. 89].

Ponadto kontrola wykazała, iż w jednym przypadku (WII.OS.7614/6/2010) organ niezasadnie wezwał o uzupełnienie niektórych elementów formalnych wniosku, mimo że przedmiotowy wniosek zawierał żądane elementy, tj. o imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby, określenie przedmiotu działalności oraz środków technicznych, jakimi dysponuje. W pozostałym zakresie ww. wezwanie było zasadne. [dowód: akta kontroli str. 50].

W toku kontroli ustalono, iż Burmistrz Nowogrodźca przeprowadził terminowo, zgodnie z dyspozycją art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j.: Dz. U z 2013 r., poz. 267 ze zm.), cztery spośród sześciu poddanych kontroli postępowań.

Jednocześnie w wyniku kontroli ustalono, iż w dwóch przypadkach (1.WK.6220.18.2011.OS, 2.WII.OS.7630-1/2009) organ wydał decyzje z przekroczeniem maksymalnego miesięcznego terminu na załatwienie sprawy, o jakim mowa w art. 35 k.p.a., przy uwzględnieniu zasady, o której mowa w art. 35 § 5 k.p.a., zgodnie z którą *do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.*

W zakresie sprawy WII.OS.7630-1/2009 należy stwierdzić, iż miesięczny termin załatwienia sprawy, liczony zgodnie z przepisem art. 57 § 3 k.p.a. upłynął w dniu 23 sierpnia 2009 r., biorąc pod uwagę fakt, iż wniosek do organu wpłynął w dniu 23 lipca 2009 r.

Nimniej jednak kontrola wykazała, iż strona na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. została wezwana o uiszczenie opłaty skarbowej. Z tym, że w przedmiotowym piśmie poinformowano stronę jedynie o tym, że cyt. *„do czasu usunięcia braku sprawie nie zostanie nadany bieg”* (w wezwaniu nie wskazano terminu na uiszczenie opłaty). [Dowód: akta kontroli s. 31].

Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, iż fakt nieuiszczenia przez wnioskodawcę opłaty skarbowej nie stanowi braku formalnego złożonego wniosku. W związku z czym, zgodnie z przepisem art. 61 § 3 k.p.a., przedmiotowe postępowanie administracyjne zostało wszczęte w dniu 23 lipca 2009 r. (tj. w dniu doręczenia organowi żądania), mając na względzie, iż w przedmiotowej sprawie nie stwierdzono jakichkolwiek braków formalnych w zakresie złożonego wniosku.

Wobec powyższego do terminu załatwienia przedmiotowej sprawy, w opinii organu kontrolującego można jedynie niewliczyć 14-dniowego terminu na uiszczenie przez stronę opłaty skarbowej (tj. maksymalnego terminu na uiszczenie opłaty skarbowej wynikającego z art. 261 k.p.a.), stosownie do przepisu art. 35 § 5 k.p.a.

Do terminu załatwienia sprawy wlicza się natomiast okres opóźnienia w wydaniu decyzji spowodowanego przez działania strony, tj. okres pomiędzy dniem 13 sierpnia 2009 r. a dniem 4 września 2009 r. (tj. okres pomiędzy następnym dniem po upływie maksymalnego 14-dniowego terminu na uiszczenie przez wnioskodawcę opłaty skarbowej a dniem uiszczenia opłaty). Przyczynę wliczenia do terminu załatwienia sprawy okresu od dnia 13 sierpnia 2009 do dnia 4 września 2009 r., zdaniem Wojewody Dolnośląskiego, stanowi fakt, że powstałe opóźnienie było zależne od organu i nie wynikało wyłącznie z winy strony, biorąc pod uwagę fakt, iż w przedmiotowym wezwaniu nie wskazano stronie terminu na uiszczenie przedmiotowych należności. Przypomnieć należy, że do terminu sprawy nie wlicza się tylko *okresów opóźnień spowodowanych z winy strony* albo *okresów opóźnień powstałych z przyczyn niezależnych od organu*, co w ww. sytuacji nie miało miejsca.

Mając na uwadze powyższe termin załatwienia przedmiotowej sprawy upłynął w dniu 7 września 2009 r. (termin wyliczony w taki sposób, że do dnia 23 sierpnia 2009 r. doliczono 14 dni oraz uwzględniono fakt, iż koniec terminu przypadł na dzień wolny od pracy). Natomiast przedmiotowa decyzja została wydana w dniu 10 września 2009 r. [dowód: akta kontroli s. 28-30]. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż decyzja została wydana z nieznacznym przekroczeniu terminu na załatwienie przedmiotowej sprawy.

Przyczyną powstania przedmiotowej nieprawidłowości było zakwalifikowanie braku wniesienia opłaty skarbowej jako braku formalnego wniosku oraz wadliwe wezwanie o jej uzupełnienie.

W przypadku sprawy WK.6220.18.2011.OS kontrola wykazała, iż wniosek wpłynął do organu w dniu 15 września 2010 r., a dopiero w dniu 13 października 2011 r. (2 dni przed upływem terminu na załatwienie sprawy) organ wystosował wezwanie o uzupełnienie w opinii Burmistrza braku formalnego wniosku, tj. o dokument potwierdzający gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez inną niż wskazana przez przedsiębiorcę we wniosku stację zlewną. Istotne jest, jak wykazano już powyżej, iż w tym zakresie omawiany wniosek nie był obciążony brakiem formalnym, tak więc wystosowanie przedmiotowego wezwania o jego uzupełnienie nie było zasadne. Na podstawie powyższego wskazać należy, iż Burmistrz wydał decyzję w sprawie udzielenia przedmiotowego zezwolenia w dniu 28 listopada 2011 r., a więc po miesięcznym terminie na załatwienie sprawy, który upłynął w dniu 15 października 2011 r., co jest niezgodne z dyspozycją art. 35 § 3 k.p.a. [dowód: akta kontroli str.55-62].

Ponadto mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż w dokumentacji ww. spraw o sygn. WII.OS.7630-1/2009 oraz o sygn. WK.6220.18.2011.OS nie znajdowały się zawiadomienia wnioskodawców o niezałatwieniu sprawy w terminie, mimo istnienia takiego obowiązku, który wynika z art. 36 k.p.a., zgodnie z którym *o każdym przypadku niezałatwienia sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy*. Ten sam obowiązek ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu (art. 36 § 2 k.p.a.).

Przy tym należy uwzględnić wyjaśnienia Burmistrza Miasta Nowogrodzic złożone w zakresie sprawy WII.OS.7630-1/2009, zgodnie z którymi przedmiotowa decyzja cyt. *„nie mogła być wydana w terminie 1 miesiąca licząc od dnia wpływu wniosku do Urzędu Miejskiego w Nowogrodźcu”* [dowód akta kontroli s. 90]. Niemniej jednak okoliczności braku możliwości załatwienia sprawy w ww. terminie nie zwolniły organu z obowiązku zawiadomienia wnioskodawcy o niezałatwieniu sprawy w terminie.

Ponadto odnosząc się do wyjaśnieniach Burmistrza Nowogrodźca, tj. cyt. *„odnosząc się całościowo do terminów załatwiania spraw można jednoznacznie stwierdzić, że sprawy te są szczególnie skomplikowane i art. 35 k.p.a. dopuszcza również 2 miesięczne terminy”* [dowód: akta kontroli str. 91] podkreślenia wymaga, iż szczególnie skomplikowany charakter sprawy może wynikać z zawłości w ustaleniu stanu faktycznego lub stanu prawnego, konieczności dokonania licznych czynności postępowania dowodowego, gromadzenia rozproszonych danych będących w posiadaniu różnych organów administracyjnych przy braku prawnego obowiązku współdziałania z nimi [zob. komentarz do art. 35 w: B. Adamiak, J. Borowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, 12 wydanie, Wydawnictwo C.H.Beck].

W kontekście powyższego sprawa WII.OS.7630-1/2009 nie może zostać uznana za sprawę szczególnie skomplikowaną, bowiem organ oprócz wezwania o uiszczenie opłaty skarbowej nie przeprowadzał dowodów, nie zbierał informacji. Działania organu sprowadziły się do weryfikacji informacji zawartych we wniosku i wydania decyzji po uiszczeniu przez wnioskodawcę przedmiotowej opłaty skarbowej. W ramach prowadzonej kontroli żadnej z powyżej opisanych spraw nie można przypisać statusu szczególnie skomplikowanej.

W toku kontroli ustalono ponadto, iż w przypadku sprawy o sygn. WII.OS.7610/6/2010 wniosek wpłynął do *Urzędu* w dniu 19 stycznia 2010 r., natomiast organ wezwał o uzupełnienie jego braków formalnych w dniu 4 lutego 2010 r. Istotne jest, jak opisano powyżej, iż przedmiotowe wezwanie nie dotyczyło jedynie faktycznie ustalonych braków formalnych wniosku lecz także informacji, które zostały już w nim zawarte. Uzupełniając wniosek w dniu 1 marca 2013 r. przedsiębiorca nie wskazał jednego z obligatoryjnych elementów wniosku jakim jest określenie obszaru działalności. W związku z powyższym organ wystosował kolejne wezwanie o uzupełnienie przedmiotowego braku. Zauważyć należy, iż pierwsze uzupełnienie braków formalnych wniosku wpłynęło do *Urzędu* 1 marca 2013 r., natomiast kolejne wezwanie organ wystosował dopiero w dniu 24 marca 2013 r. Następnie Burmistrz (po uzupełnieniu przez przedsiębiorcę określenia obszaru działalności w dniu 31 marca 2013 r.), wydał decyzję z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

[dowód: akta kontroli str.43-52]

W kontekście wyżej analizowanej sprawy należy zwrócić uwagę na treść wyroku WSA w Warszawie z 20 września 2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 859/07, zgodnie z którą *„jeżeli więc organ bez zbędnej zwłoki (art. 35 k.p.a. nie określa jednoznacznie czasu) wezwie stronę do uzupełnienia braków, to do terminów określonych przepisami prawa nie powinno się wliczać okresu od złożenia przez stronę niekompletnego wniosku do jego uzupełnienia. Nie można jednak uznać, iż sporządzenie wezwania do usunięcia braków w terminie 14 dni od momentu wpływu wniosku jest "działaniem bez zbędnej zwłoki", tym bardziej, iż organ nakłada na stronę obowiązek wynikający z ustawy działania w terminie 7 dni. Sprawa pod względem formalnym a więc w trybie art. 64 § 2 k.p.a. powinna zostać zbadana niezwłocznie, czyli praktycznie zaraz po wpływnięciu sprawy do organu mając na uwadze terminy załatwienia spraw przewidziane w art. 35 k.p.a. lub w przepisach prawa materialnego. Przyjęcie tezy, która stawia skarżący mogłoby sankcjonować takie działanie organu, iż np. dzień przed upływem terminu ustawowego do załatwienia sprawy zostanie wysłane wezwanie w trybie art. 64 § 2 k.p.a. i po uzupełnieniu wniosku organ administracji miałby ponownie ustawowy termin na załatwienie sprawy”*.

Stwierdzić należy, iż przyczyną powstania przedmiotowych nieprawidłowości była nierzetelna weryfikacja wniosku, co w konsekwencji spowodowało wystosowanie wadliwego wezwania o uzupełnienie braków formalnych oraz nieprawidłowa interpretacja przepisów.

Ponadto kontrola wykazała, iż w przypadku spraw o sygn. WK.6220.18.2011.OS, WII.OS.7610/6/2010, organ kontrolowany nie zweryfikował spełniania przez przedsiębiorców wymagań wynikających z § 2 pkt 1, pkt 3 oraz pkt 5 uchwały nr XLIX/345/09 Rady Miasta Nowogrodzic z dnia 17 września 2009 r. w sprawie określenia wymagań dla przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia lub zmianę posiadanego zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, oraz na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości tj.: dysponowanie przez przedsiębiorcę tytułem prawnym do nieruchomości, stanowiącej bazę transportową wyposażoną w miejsce postojowe dla pojazdów, miejsce do mycia i dezynfekcji pojazdów,

dysponowanie oznakowanymi pojazdami wykorzystywanymi przy świadczeniu usług, tak aby możliwa była identyfikacja przedsiębiorcy świadczącego usługę oraz dysponowanie przeszkolonymi pracownikami obsługującymi sprzęt specjalistyczny w zakresie obsługi, przepisów BPH i przepisów przeciwpożarowych. W wyjaśnieniach Burmistrz Nowogrodźca wskazał, iż w powyższych przypadkach dokonano oceny spełnienia wymagań bazując na cyt. „ewidencji gruntów i budynków określających stan właścicielski w związku z opisem we wnioskach mających charakter oświadczeń”. Ponadto w wyjaśnieniach Burmistrz Nowogrodźca wskazał, że cyt. „po rozpoczęciu działalności organ ma możliwość zweryfikowania przekazanych danych ze stanem faktycznym” [dowód: akta kontroli str. 91].

Przy tym w przypadku sprawy WII.OS.7610/13/2010 ww. wyjaśnienia uwzględniono jedynie w zakresie wymagań określonych w § 2 pkt 1 uchwały nr XLIX/345/09 Rady Miasta Nowogrodziec, bowiem fakt prowadzenia ewidencji gruntów i budynków nie dokumentuje dysponowania przez wnioskodawcę oznakowanymi pojazdami wykorzystywanymi przy świadczeniu usług, tak aby możliwa była identyfikacja przedsiębiorcy świadczącego usługę oraz dysponowania przeszkolonymi pracownikami obsługującymi sprzęt specjalistyczny w zakresie obsługi, przepisów BPH i przepisów przeciwpożarowych, o których mowa w § 2 pkt 3,5 ww. uchwały.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż organ właściwy do udzielenia zezwolenia ma obowiązek ustalić, przed wydaniem zezwolenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane dla wykonywania określonej działalności (*vide* wyrok NSA z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. II OSK 1664/10), w tym także te, które określone zostały w akcie prawa miejscowego. W związku z powyższym w każdym przypadku, kiedy przedsiębiorca nie przedłoży dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w akcie prawa miejscowego stosownym byłoby wykorzystać instrumenty, o jakich mowa w art. 8a ww. ustawy u.c.p.g., tj. „1) *wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem; lub 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku (...)*”.

W wyniku kontroli ustalono, iż w dwóch przypadkach (1.WII.OS.7610/6/2010, 2.WII.OS.7614/129/10) stwierdzono, iż wydane decyzje nie zawierały wszystkich elementów wymaganych przepisami prawa, mianowicie decyzja o sygn. WII.OS.7610/6/2010 nie zawierała elementu określonego w art. 9 ust. 1aa ww. ustawy u.c.p.g., tj. nie określała konkretnej stacji zlewnej, a decyzja WII.OS.7614/129/10 nie zawierała elementu, o jakim mowa w art. 18 pkt 9 ustawy z.z.w.w.o.ś, tj. *warunków dotyczących okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania* (art. 18 pkt 9 ustawy z.z.w.w.o.ś). [dowód: akta kontroli str.43-45,71-74] Na marginesie należy wskazać, iż także decyzja o sygn. RN.OS.7610/5/2007, której kserokopia została dosłana wraz z wyjaśnieniami Burmistrza z dnia 9 sierpnia 2013 r., nie określała stacji zlewnej. Wbrew opinii Burmistrza, zawartej w złożonych wyjaśnieniach, dokument potwierdzający gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez określoną stację zlewną, która na podstawie ww. art. 9 ust. 1aa ustawy u.c.p.g. powinna być określona w zezwoleniu, nie stanowi cyt.: „integralnej części z ww. decyzją”. [dowód: akta kontroli str. 92]. W związku z czym wyjaśnienia Burmistrza Nowogrodźca nie podlegają uwzględnieniu. Podkreślenia wymaga, iż dokument potwierdzający gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez określoną stację zlewną jest integralną częścią wniosku o udzielenie zezwolenia (art. 8 ust. 2a ustawy u.c.p.g.).

W przypadku decyzji WII.OS.7614/129/10 Burmistrz Nowogrodźca wyjaśnił, że cyt. „*przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o z.z.w.w.o.ś. w związku z czym w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w (...) pkt VIII decyzji zastosowanie ma art. 18 pkt 9. W treści decyzji – w pkt VIII cytat: „Burmistrz*

Nowogrodźca - może cofnąć zezwolenie w przypadku gdy: - nie wpisano słów – bez odszkodowania, o czym mówi art. 18 pkt 9 ustawy o z.z.w.w.o.ś.”. [dowód: akta kontroli str. 92]

Powyższe wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie z uwagi na to, że art. 18 pkt 9 ustawy z.z.w.w.o.ś. wymienia przypadki, kiedy zezwolenie może być cofnięte, jednak nie wymienia okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania. Natomiast zgodnie z art. 18 pkt 8 i 9 ustawy z.z.w.w.o.ś. decyzja wydana w przedmiocie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków powinna zawierać oprócz warunków cofnięcia zezwolenia również *warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania*, a które nie zostały określone w przedmiotowym zezwoleniu.

W trzech przypadkach stwierdzono nieprawidłowość w zakresie określenia w wydanej decyzji terminu podjęcia przez przedsiębiorców działalności gospodarczej.

W dwóch przypadkach stwierdzono nieprawidłowość w zakresie określenia w wydanej decyzji terminu podjęcia przez przedsiębiorców działalności gospodarczej, tj. termin wyznaczono na 4 maja 2010 r., natomiast przedsiębiorca we wniosku jako przedmiotowy termin wpisał „*po otrzymaniu stosownego zezwolenia*”, a decyzja została odebrana 23 kwietnia 2010 r. (sygn. WII.OS.7610/6/2010). [dowód: akta kontroli str. 43-48] Natomiast w przypadku decyzji z dnia 28 listopada 2011 r., sygn. WII.OS.7610/13/2010 termin podjęcia działalności ustalono na 1 grudnia 2011 r., gdy we wniosku przedsiębiorca wskazał 20 września 2011 r., a decyzja uzyskała walor ostateczności w dniu 21 grudnia 2011 r. [dowód: akta kontroli str. 55-62].

Natomiast w zakresie decyzji WII.OS.7610/13/2010 wydanej z dnia 27 sierpnia 2010 r. nie można ustalić przyczyny wskazania daty 14 września 2010 r. jako terminu rozpoczęcia działalności, biorąc pod uwagę, iż przedsiębiorca we wniosku wskazał dzień wydania decyzji (decyzja została wydana w dniu 27 sierpnia 2010 r.) jako termin podjęcia działalności gospodarczej, a przedmiotowa decyzja została odebrana w dniu 2 września 2010 r. [dowód: akta kontroli str. 33 - 41].

Ponadto z wyjaśnień Burmistrza Nowogrodźca, wniesionych pismem z dnia 9 sierpnia 2013 r. wynika, iż „*w sprawie WII.OS.7610/6/2010 termin podjęcia działalności został określony po upływie 14 dni od dnia wydania decyzji. Ustawa o u.c.p.g. w tym zakresie mówi wyłącznie o terminie podjęcia działalności nie dłuższej niż 10 lat, nie wskazuje jednak precyzyjnie o terminie jej podjęcia. W decyzji o nr WK.6220.18.2011.OS organ nie uwzględnił terminu podjęcia działalności zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy, ponieważ w dniu 20 września 2011 r. postępowanie toczyło się, z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych (...). Z uwagi na to, że ustawa u.c.p.g. (...) mówi wyłącznie o terminie prowadzonej działalności (...) nie wskazują jednak precyzyjnie terminu jej podjęcia, więc organ w decyzji przyjął termin 1 grudnia 2011 r.*” [dowód: akta kontroli str. 91]. Należy zauważyć, iż 14 dniowy termin od dnia wydania decyzji o sygn. WII.OS.7610/6/2010 upłynął w dniu 30 kwietnia 2010 r., natomiast 14 dniowy termin od dnia doręczenia decyzji upłynął w dniu 7 maja 2010 r. W związku z powyższym żadna z tych dat nie pokrywa się z tą wskazaną w wydanym w dniu 16 kwietnia 2010 r. zezwoleniu.

Jednocześnie zgodzić się należy z wyjaśnieniami Burmistrza Nowogrodźca, iż ustawa u.c.p.g. nie wskazuje precyzyjnie o terminie podjęcia działalności, niemniej jednak należy wyjaśnić, iż skoro udzielenie zezwolenia następuje w formie decyzji administracyjnej to zastosowanie w tym zakresie mają odpowiednie przepisy k.p.a. Zasadniczo nabycie praw z decyzji następuje z chwilą, gdy decyzja stała się ostateczna, tj. kiedy w administracyjnym toku instancji stronie nie służy już odwołanie od wydanej decyzji (art. 16 §1 k.p.a.). Z tym, że zakaz wykonywania decyzji przed upływem terminu do wniesienia odwołania dotyczy

organu administracji publicznej, nie zaś strony. Oznacza to, że strona po doręczeniu lub ogłoszeniu treści decyzji może przystąpić do jej wykonania. Jednakże przepis art. 130 § 3 k.p.a. przewiduje wyjątki od powyższej reguły, mianowicie decyzja podlega wykonaniu, gdy nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności (art.108 k.p.a), bądź natychmiastowe wykonanie podlega z mocy ustawy oraz w przypadku, gdy decyzja jest zgodna z żądaniem wszystkich stron. Z tym, że należy zaznaczyć, iż stwierdzenie, że decyzja spełnia określony w przepisie warunek należy do strony postępowania. Kodeks nie przewiduje w tym zakresie działania organu administracji publicznej, nie uprawnia go do takiej oceny ani w treści wydanej decyzji (choć charakterystycznym elementem może być odstępianie od uzasadnienia decyzji w przypadku przewidzianym w k.p.a.), ani w postaci odrębnej czynności. Kontynuowanie dobrowolnego wykonania decyzji jest uzależnione od zachowania się strony (stron) postępowania. Jeżeli mimo podjęcia wykonania decyzji którakolwiek ze stron (także jedyna strona postępowania) wniesie od tej decyzji odwołanie, prawo dobrowolnego wykonania wygasa. Oznacza to bowiem, że decyzja nie jest zgodna z żądaniem strony (stron) [Grzegorz Łaszczycza, komentarz do art. 130 k.p.a. Lex on-line]. Ponadto zgodnie z art. 110 k.p.a. organ *administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej*. W świetle powyższego należy stwierdzić, iż działalność objęta zezwoleniem może zostać podjęta najwcześniej w dniu doręczenia lub ogłoszenia decyzji przedsiębiorcy.

W dwóch przypadkach (1. WII.OS.7630-1/2009, 2. WK.6220.18.2011.OS) czas, na jaki wydano zezwolenie zgodny był z okresem wskazanym przez stronę we wniosku i nie dłuższy niż 10 lat, stosownie do dyspozycji art. 9 ust. 1b u.c.p.g. [dowód: akta kontroli str. 28-32, 55-62]

Niemniej jednak w przypadku sprawy W.II.OS.7610.13/2010 stwierdzono, iż wydając przedsiębiorcy zezwolenie organ nieprawidłowo wskazał datę końcową okresu, w jakim przedsiębiorca ma prawo wykonywać przedmiotową działalność. Należy zauważyć, iż przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie określają sposobu obliczania terminu określonego w latach. Niemniej jednak poprzez analogie legis (tj. analogie z ustawy) można posiłkowo zastosować zasadę liczenia terminów w latach określoną w art. 12 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2012, poz.749 ze zm.), zgodnie, z którym *terminy określone w latach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim roku, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim roku nie było - w dniu, który poprzedzałby bezpośrednio ten dzień*. Tak więc wskazany okres 10 lat w przypadku wydanego zezwolenia sygn. WII.OS.7610/13/2010 minie w dniu 14 września 2020 r., a nie jak wskazano w decyzji w dniu 27 sierpnia 2020 r., biorąc pod uwagę fakt, że w decyzji wskazano, iż terminem rozpoczęcia działalności jest dzień 14 września 2010 r. [dowód: akta kontroli str. 33-36].

Przy tym w przypadku decyzji z dnia 12 stycznia 2009 r., sygn. WII.OS.7610/23/2008 termin wyznaczono, w sposób prawidłowy, na dzień uzyskania waloru ostateczności decyzji (co jest zgodne z wnioskiem przedsiębiorcy). Decyzja stała się ostateczna w dniu 10 lutego 2009 r., niemniej jednak zezwolenie wydano na czas określony do dnia 15 stycznia 2019 r. [dowód: kontroli str.17-18] W związku z powyższym wbrew opinii Burmistrza zawartej w wyjaśnieniach złożonych pismem z dnia 9 sierpnia 2013 r., iż „*zachowano 10-letni okres obowiązywania zezwolenia*”, zezwolenie wydano na okres krótszy niż 10 lat [dowód: akta kontroli str. 92]

Jednocześnie w toku kontroli ustalono, iż w przypadku decyzji o sygn. WII.OS.7610/6/10 zezwolenie wydano na czas od 4 maja 2010 r. do dnia 4 maja 2014 r., podczas gdy przedsiębiorca wnioskował o wydanie zezwolenia na okres 10 lat. [dowód: akta kontroli str. 43-48] W uzasadnieniu do przedmiotowej decyzji wskazano, iż cyt. „*z uwagi na częstą*

zmianę przepisów ustaw, zezwolenie wydano na okres pięciu lat, z możliwością jego przedłużenia". [dowód: akta kontroli str. 44]. Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 9 ust. 1b ustawy u.c.p.g. *zezwole nie wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat, z czego wynika, że może być krótszy. Jednakże (...) nie może on być krótszy niż wnioskowany przez ubiegającego się o uzyskanie zezwolenia* (W. Radecki, *Utrzymanie czystości i porządku w gminach. Komentarz.*, wyd. IV 2012 r., LEX). Jednocześnie warto zwrócić uwagę na treść wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2008 r., sygn. akt II OSK 1846/06 zgodnie z którym „organ gminy rozstrzygając na podstawie art. 9 ust. 1 b. ustawy o utrzymaniu czystości, o czasie ważności zezwolenia, działa w ramach luzu decyzyjnego. Ten luz nie oznacza pełnej swobody organu. Wójt (burmistrz, prezydenta miasta), zobowiązany jest bowiem uwzględniać projektowany przez przedsiębiorcę czas prowadzenia działalności oraz interes społeczny związany z potrzebami mieszkańców gminy w zakresie utrzymania czystości i porządku (...). Decyzja ustalająca okres ważności zezwolenia może zostać wydana na okres krótszy niż wnioskowany przez przedsiębiorcę, jeżeli zostanie wykazane, że za tego rodzaju ograniczeniem przemawiają względy interesu publicznego”. Reasumując organ może udzielić zezwolenia na okres krótszy niż określony przez przedsiębiorcę we wniosku jedynie gdy jest to uzasadnione interesem publicznym. W opinii Wojewody „częsta zmiana przepisów” nie może stanowić takiego uzasadnienia. Przy czym powyższe niezrozumiałe jest tym bardziej, iż innym przedsiębiorcą zezwalano na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych przez okres ok. 10 lat . Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była błędna interpretacja przepisu, która skutkowało bezpodstawnym ograniczeniem przedsiębiorcy czasu obowiązywania wydanego zezwolenia.

W przypadku sprawy WII.OS.7614/129/10 organ kontrolowany, jako termin podjęcia działalności wskazał datę 9 września 2010 r., mimo że w zezwoleniu RN.OS.7514/35/2003 z dnia 9 września 2003 r. jako ostateczny termin, do którego przedsiębiorca mógł prowadzić działalność gospodarczą wskazano dzień 9 września 2010 r. Biorąc pod uwagę zasadę liczenia terminów określoną w art. 12 § 4 ww. ustawy Ordynacja podatkowa należy stwierdzić, iż na mocy poprzedniego zezwolenia z dnia 9 września 2003 r. przedsiębiorca mógł do dnia 9 września 2010 r. prowadzić przedmiotową działalność. [Dowód: akta kontroli str. 71-74].

Przyczynę błędnego określenia w zezwoleniu terminu rozpoczęcia przez przedsiębiorcę prowadzenia działalności gospodarczej stanowił fakt, że taki termin przedsiębiorca wskazał we wniosku.

Przy tym także w przypadku sprawy WII.OS.7610/13/2010 kontrola wykazała, iż w wydanej decyzji z dnia 27 sierpnia 2010 r. jako termin rozpoczęcia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych z nieruchomości położonych na terenie Gminy i Miasta Nowogrodzic wskazano datę 14 września 2010 r., mimo że do dnia 1 czerwca 2012 r. przedsiębiorca mógł prowadzić na terenie Gminy i Miasta Nowogrodzic działalność zarówno w przedmiocie odbierania odpadów komunalnych, jak i opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na mocy decyzji z dnia 24 kwietnia 2007 r. (RN.OS.7610/5/2007) [dowód: akta kontroli str. 33-35,95-97,99]. Podkreślenia wymaga, iż wydanie decyzji w sprawie rozstrzygniętej uprzednio inną decyzją ostateczną stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności tej ostatniej (art. 156 § 1 pkt 3 k.p.a.). W toku czynności kontrolnych nieprzedłożono żadnych dokumentów świadczących o dokonaniu jakiegokolwiek zmiany decyzji z dnia 24 kwietnia 2007 r. (RN.OS.7610/5/2007).

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, iż w okresie pomiędzy dniem 2 września 2010 r. (tj. datą odebrania decyzji przez stronę postępowania – sprawa WII.OS.7610/13/2010) a dniem 1 czerwca 2012 r. (końcowy termin obowiązywania zezwolenia – tj. decyzji z dnia 24 kwietnia 2007 r., RN.OS.7610/5/2007) w obrocie prawnym istniały dwie decyzje

regulujące kwestię wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

W większości przypadków (oprócz decyzji WII.OS.7614/129/10) ustalono, iż decyzje zostały prawidłowo doręczone przedsiębiorcom. W przypadku sprawy WII.OS.7614/129/10 ustalono, iż na decyzji widnieje jedynie parafka i data odebrania decyzji [Dowód: akta kontroli, str. 71-74]. W ocenie organu kontrolującego samo zaparafowanie przedmiotowej decyzji nie identyfikuje w sposób jednoznaczny osoby, która dokonała przedmiotowej czynności. Z tym że nieczytelność podpisu odbierającego nie oznacza wadliwości doręczenia [por. wyr. NSA z dnia 28 listopada 1995 r., SA/Ka 2204/94, niepubl.]. W omawianym przypadku jedynie na podstawie analizy podpisu złożonego przez przedsiębiorcę na wniosku, tj. postawionej pieczętki wraz z parafką można domniemać, iż przedsiębiorca odebrał przedmiotową decyzję. Niemniej jednak zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem podpis powinien zidentyfikować osobę, która się nim podpisuje (Wyrok NSA, sygn. akt II FSK 1144/05), co w przypadku postawionej na decyzji parafki nie ma miejsca.

Kontrola została odnotowana w książce kontroli pod poz. 26.

Wystąpienie pokontrolne sporządzono w 2 jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz przekazano Bumistrzowi Nowogrodźca.

Mając na uwadze ustalenia dokonane w wyniku kontroli należy podjąć następujące działania celem wyeliminowania wskazanych w niniejszym wystąpieniu pokontrolnym nieprawidłowości w zakresie wydawania zezwoleń wskazanych w ustawie o u.c.p.g. oraz z.z.w.z.o.ś.:

1. Prowadząc postępowanie w celu wydania zezwolenia na prowadzenie działalności określonej we wniosku przez przedsiębiorcę należy dokładnie i rzetelnie oceniać kompletność informacji wskazanych we wniosku, jak i załączonych dokumentów w oparciu o przepis odpowiednio art. 8 ust. 1, ust. 1a oraz ust. 2a ustawy u.c.p.g., jak i art. 9 ust. 17 ustawy z.z.w.z.o.ś. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku, niezwłocznie wezwać przedsiębiorcę do jego uzupełnienia w trybie i terminie wskazanym w dyspozycji art. 64 § 2 k.p.a.
2. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek braków w zakresie dokumentacji poświadczającej, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem stosownym byłoby wykorzystać instrumenty, o jakich mowa w art. 8a ust. 1 ustawy u.c.p.g.
3. W każdym przypadku nieuiszczenia wymaganej opłaty skarbowej wezwać stronę, na podstawie art. 261 k.p.a., o jej uiszczenie w przewidzianym przez przepis terminie (nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 14 dni), pod rygorem zwrotu podania.
4. Na wydawanych decyzjach zamieszczać adnotację o wniesieniu opłaty skarbowej. Nie należy wydawać na podstawie art. 111 k.p.a. postanowienia w sprawie uzupełnienia decyzji w zakresie wskazanej adnotacji skarbowej.
5. Nie należy wzywać wnioskodawców o uzupełnienie wniosku o umowę gotowości odbioru nieczystości ciekłych przez konkretnie wskazaną przez organ stację zlewną, w przypadku, kiedy przedsiębiorcy udokumentowali gotowość odbioru nieczystości ciekłych przez inne stacje zlewne.
6. Wzywać wnioskodawców o uzupełnienie tylko takich elementów formalnych żądania, które faktycznie przez przedsiębiorcę nie zostały określone we wniosku.

7. Sprawy załatwiać w terminie określonym w art. 35 § 3 k.p.a. W przypadku niezakończoności sprawy w terminie określonym w art. 35 k.p.a. stosować dyspozycję zawartą w art. 36 k.p.a.
8. Wydając zezwolenia na prowadzenie działalności wskazanej w art. 7 ust. 1 pkt 2-4 ustawy u.c.p.g. oraz w art. 16 ustawy z.z.w.w.o.ś. należy bezwzględnie przestrzegać przepisu odpowiednio art. 9 ustawy u.c.p.g. oraz art. 18 ustawy z.z.w.w.o.ś. w zakresie, w jakim określa on niezbędne elementy decyzji udzielającej zezwolenia z uwzględnieniem informacji zawartych przez przedsiębiorcę we wniosku.
9. W wydawanych decyzjach udzielających zezwoleń termin podjęcia działalności określać uwzględniając zasady postępowania administracyjnego, jak również termin podjęcia działalności określony we wniosku przez przedsiębiorcę - jeżeli jest to wykonalne, a zasady postępowania administracyjnego nie stoją temu na przeszkodzie.
10. W przypadku ustalania daty końcowej okresu, w jakim przedsiębiorca ma prawo wykonywać przedmiotową działalność posiłkowo zastosować zasadę liczenia terminów w latach określoną np. w przepisie art. 12 § 4 ww. ustawy Ordynacja Podatkowa.
11. Przeciwdziałać sytuacji wprowadzenia do obrotu prawnego decyzji, która dotyczy sprawy poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną.
12. Doręczać decyzje stronie w sposób umożliwiający identyfikację osoby odbierającej zezwolenie.

Na podstawie art. 49 ustawy o kontroli w administracji rządowej wnoszę o poinformowanie o sposobie wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań **w terminie do dnia 22 listopada 2013 r.**

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/- /

Aleksander Marek Skorupa